

Szülők figyelmébe' Iskola idényre fehérneműek harisnyák alsóruhák stb. legjobbat, legolcsóbban Pollák Testvérek

nak hívták. Szegeden is járt ez a Dani, aki

röpcédulákat

küldött Pestről, de azokat egy-kettőre elégette. Az elnök Koromnak felolvassa a rendőrség és az ügyész, valamint a vizsgálóbíró előtt tett részletes vallomását.

— Kérem elnök ur, a detektívek gumibottal vertek, ütöttek. Utóvégre én se vagyok vasból, kénytelen voltam beismerni vallomást tenni. Az ügyész ur és a vizsgálóbíró ur előtt sem merem visszavonni ezt a vallomást, mert a detektívek azzal fenyegettek, hogy ha jártatom a számat, még a törvényszéktől is visszavárnak. A detektívek úgy megverték, hogy alig álltam a lábamon. De én nem is lehettem kommunista szervező, mert engem

rendőrspiclinek tartották.

Dr. Szepesi Imre kért ezután engedélyt, hogy megjegyzést tehessen a vallomásra. Elmondotta, hogy már régebben észrevették, hogy

agent provokatórok

jelennek meg a Munkásotthonban. Akadtak olyan befurakodott emberek, akik be akartak ugratni egyeseket. Ezért már a választások idején két embert állítottak a gondnok mellé, akik megfigyelték a gyanús viselkedéseket. Amikor rájöttek egy-egy gyanús mozielőre, azonnal jelentették a pártvezetőségnek. Lehetséges, hogy Korom is — akinek ismertek — így került gyanúba.

Gera Sándor vallomása közzétételével. Azzal kezdte vallomását, hogy az ellene emelt vád a mai gazdasági helyzetben már megalapozott.

— Ennek a megdöntésére a bíróság feladata és nem az öné, — mondta az elnök. Azt mondja meg, hogy bűnösnek érzi-e magát, vagy sem.

— Nem érzem magam bűnösnek. Én a proletárosztályhoz tartozom, ez osztály elveit vallom, egy osztály pedig sohasem lehet bűnös és, így én sem lehetek az. A dolgozóosztály harcossá vagyok. Amivel az ügyész ur vádol, abban nem vagyok bűnös. Azt mondja ezután, hogy Korom Mihály rendőrspicli volt, aki rendszeres házi fizetést és lebuktatásoknál még külön jutalmat is kapott. Ezt Korom Mihály maga ismerte be előtte. De bizonyítékot is tud produkálni, Korommal együtt a múlt évben két makói ember bukott le, viszont Koromot elengedték. Azt mondta ezután, hogy az egész világon sok barátja van, de ezekkel barátság érintkezik és nem mint kommunista. Pontyik Pállal mindössze az volt az összeköttetése, hogy

házi cipésze volt.

Az elnök ezután azt kérdezte, hogy levelezést folytatott-e.

— Igen. Szerelmi levelezést! — válaszolta Gera. Röpcédulákat nem terjesztett — folytatta —, cédulák nem voltak, nem tudja, hogy hol lehet olyanokat beszerezni. Egyébként a rendőrségi vallomását visszavonja.

Az elnök Gerát és Koromot szembesíteni akarja, de Gera kijelenti, hogy mint kommunista,

nem mond senkinek semmit a szemébe.

Gombkötő Péter feláll és a következőket mondja: — Eddig nem akartam beszélni, de most, miután látom, hogy Gera beszélt, én is megmondom, hogy Korom rendőrspicli. Most már látom azt az utat, amelyen én ide kerültem.

Az elnök Gombkötőt is szembesíteni akarja Korommal, de ő is kijelenti, hogy nem hajlandó a szembesítésre.

— Ezt nem értem, — mondja az elnök. A kommuniszták nem mernek egymásnak a szemébe nézni?

— Ez nem azért van, hanem azért, mert ha egy kommunista mond valamit, azt mi úgy is elhiszük, — válaszolja Gombkötő.

— Ha nem mondja a szemébe, forduljon erre és mondja így, — folytatja az elnök.

Gombkötő ezután anélkül, hogy Koromra nézne, megismétli vallomását.

A következő vádlott Gladics József volt, aki nem tartja bűnösnek magát. Társaival csupán baráti összeköttetésben állott. Pontyikkal disznóvadász céljából járt és csak a napi politikáról beszélgettek.

Szervezkedésről szó sem volt.

De egyébként sem lehetett volna, mert Pontyik jómódu ember, aki kispolgári ideológiával van telítve.

Komócsin Antal is tagadja, hogy részt vett volna szervezkedésben. Kijelenti, hogy kommunista meggyőződésű, de Magyarországon nem foly-

tat szervezkedést.

Pontyik Pál hentesmester vallomásaiban tiltakozott az ellene emelt vád ellen és visszavonja a rendőrségen tett vallomását azzal az indoklással, hogy a detektívek tetteleg bántalmazták.

— Sem a szociáldemokrata, sem a kommunista párt tagja nem voltam soha, — mondta vallomása végén.

— Sose tiltakoztam az ellen, hogy a szociáldemokrata párt tagja, az nem szégyen, — szól az elnök. A szociáldemokrata párt legdíszt párt.

Pontyik végül azt mondja, hogy ő dídot, akit egy gabonaügynök juttatott rendőrkékre.

Bittó Mihály is azt mondja, hogy megverték

a rendőrségen. Nagyokat ütöttek a fejére — vallotta — és amit ott elmondott, azt mind a fent idéztem szöveg. A rendőrfogalmazó is azt mondta, hogy összetörték, ha másképp vall.

Gombkötő Dezső visszavonja első vallomását és kijelenti, hogy a rendőrségen veréssel kényszerítették belismerő vallomásra. Visszavonja vallomását Török Dezső és Kristóf László is, akiknek a vád szerint az volt a szerepük, hogy az ő címükre jöttek a megbízások.

Ezzel véget ért a vádlottak kihallgatása. Az elnök a tárgyalás folytatását csütörtök délelőttre tűzte ki. Csütörtökön kerül sor a tanúkihallgatásokra.

Elegáns

CIPŐT

leg-
olcsóbban

ZSURKÓ-nál

v á s á r o l h a t.

Irányárak: Női cipő P 8-30-161 16-30-16 P 11-30-161 15-30-16 Férfi barna cipő P 12-30-161 16-30-16 Gyermekcipők nagy választékban

A szezon végére való tekintettel fehér cipők és szandaletek rendkívüli lezárt áron. Üzem és ujjonnan átalakított üzlet: Kossuth Lajos sugárút 6. Telefon: 17-72.

„Nem szabad fantasztikumok után szaladgálni”

Dr. Tonelli Sándor nyilatkozata a gázgyári szerződésről

Mivel közelebb jutunk a szeptember 12-i rendkívüli közgyűlés napjához, annál nagyobb az érdeklődés a gázgyár ügye iránt. A nagy érdeklődést indokolja az így rendkívüli fontossága a város szempontjából. Szükségesnek látjuk, hogy dr. Tonelli Sándor kamarai iktatást is megkérdezzük erről a nagyfontosságú tárgyról. Arra a kérdésünkre, hogy miként lenne a gázgyári probléma legelőnyösebben megoldandó, a következőket mondotta:

— A gáz- és villanytelep koncessziómeghosszabbításának ügyében az én véleményem szerint egyetlen szempont lehet irányadó, a város érdeke. Ha ebből a szempontból vizsgáljuk a kérdést, akkor viszont azt a kérdést kell tisztáznunk, hogy melyik megoldási módzat mellett tudunk a város számára legtöbb előnyt kiaknázni.

— Három módozatról lehet szó. Első a szerződés meghosszabbítása a jelenlegi társasággal, második a házikézelés, harmadik a folyamatosan levő tárgyalások megszakítása és nyilvános nemzetközi pályázat hirdetése.

— Elvi szempontból én a házikézelést tartanám leghelyesebbnek, a speciális szegedi viszonyok miatt azonban ezt a megoldást ki kell kapcsolnom. Attól nem tartok ugyan, hogy ez esetben a jelenlegi vállalat eredményesen perelhetné a várost a háborús évek elmaradt hasznáért, mert ilyen koncesszióknál éppen azért kötnek hosszú lejáratú szerződéseket, hogy a jó és rossz esztendőket kiegyenlíthessék egymást. Mindenesetre azonban a városnak az átvétel alkalmával ki kellene fizetnie a telepnek az utolsó évek investíciójáért mintegy másfél millió pengőt és további beruházásokat is kellene eszközölni, amit a város mai anyagi helyzetében megvalósítani nem képes. De nem tartom a házikézelést más városok tapasztalatai alapján sem megvalósíthatónak. Egy cseppet sem ítélem meg sötétlen a helyzetet, ha azt mondom, hogy ez esetben a város mindig elköltené a telep által a főpénztárba szállított összegeket, nem tenne félre felújítási tartalékokat és a telep teljesen lerongyolódna. Ez történt azoknál a városoknál, amelyekre mostanában ennek a lényeges körülménynek elhallgatása mellett nagyon sokat hivatkoztak.

— A nyilvános pályázat a pénzpiac mai viszonyai mellett nem kecsegtet eredménnyel. Azok a fantasztikumok, hogy ide rohanni fognak az angolok, hollandusok és svájciak, már eddig is csúnyán megbuktak, pedig ugyan csak hivogatták őket. Különösen az egyik angol vállalatot emlegették úgy, mint amely feltétlenül érdeklődik a szegedi telep iránt, csak adják meg neki az adatokat. Ez meg is történt és én, akinek meg van az a hibám, hogy szerelek utánajárni a dolgoknak, a legüle-

tékesebb helyen érdeklődtem, hogy csakugyan hajlandók-e az angolok lejönni Szegedre? Sajnos, a válasz nem volt kedvező. Nem az angolokat, hanem az ügynököket érdekli Szeged és az angolok, nem Szeged, hanem az egész ország villamosításának tervével akarnak foglalkozni — abban az esetben, ha a pénzpiac viszonyai lényegesen megjavulnak.

— Így a kényszerűség visz arra, hogy a telep jelenlegi tulajdonosainak az ajánlatával foglalkozzunk. Itt mindenekelőtt annak a mostanában sokszor hangoztatott ellenvetésnek kell a szemébe nézni, hogy a koncesszió biztosan jó üzlet lehet, ha a jelenlegi csoport meg akarja szerezni. Nos, ezt én egy pillanatilag se vonom kétségbe. Bolond lenne a vállalkozó, ha szaladna egy olyan vállalat után, amelybe csak pénzt öl bele, de haszonra nincs kilátása. A helyzet azonban az, hogy egészen más értéket képvisel a telep azokra nézve, akik birtokon belül vannak és a telepet egy nagyobb szabású üzletpolitika keretében tudják beállítani, mint bárki másra nézve. Ezért lehet az én meggyőződésem szerint a jelenlegi birtokosokból a város számára nagyobb előnyöket kinyerni, mint bárki másból.

— A kérdést tehát így kell formulázni: ad-e a mostani ajánlattevő olyan ellenértéket, hogy a városnak érdemes a telepet egy bizonyos számú esztendőre kiadni a kezéből? Erre a válasz a következő: a városnak nem kell megfizetnie a beruházásokért járó másfél millió ellenértéket, kap egymillióegyszázezer pengő megváltási díjat és évi háromszázezer pengőt, ami a haszonrészesedéssel együtt négyszáz ezer pengőre emelkedik. Ezenfelül nyújt a vállalat a városnak hárommillió pengő hosszulejáratu hat és félszázalékos kölcsönt, amellyel a legsürgősebb és nyomasztóbb adósságait kifizetheti. Azoknak, akik döntenek ebben a kérdésben, azt kell mérlegelni, mit látnak helyesebbnek, szemébe nézni egy elkerülhetetlen pótdöntésként, vagy tetragynálni az ajánlatot és könnyíteni a város anyagi helyzetén?

— Más viszonyok között talán helytelen volna mindent ilyen nyíltan feltárni. Ez esetben azonban mindkét fél teljesen tisztában van a másiknak helyzetével. Az ajánlattevőknek kell a telep, a városnak pedig kell a pénz. Ezt a két szempontot össze tudjuk egyeztetni, akkor nem szabad fantasztikumok után szaladgálni, hanem a város érdekének legmesszebbmenő biztosítása mellett meg kell kötni a szerződést.

Különleges saját pörkölet

Kertész István és terményüzletben

Tisza Lajos körút 51. sz. (Mikszáth Kálmán uccá sarok)